

عنوان مقاله:

بررسی رابطه هوش معنوی با سازگاری اجتماعی دانش آموزان

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد از نگاه معلم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

لیلا لطفی اقدام - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره تحصیلی، معاون آموزشی، آموزش و پرورش شهرستان بانه

رویا ابن عباس - کاردانی تربیت بدنی، آموزگار ابتدایی آموزش و پرورش شهرستان بانه

شهلا لطفی اقدام - کارشناسی تولیدات دامی، دبیر کار و فناوری متوسطه اول، آموزش و پرورش شهرستان بانه.

کزال مالکی - کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزگار ابتدایی آموزش و پرورش شهرستان بانه

خلاصه مقاله:

سازگاری به معنی هماهنگی همه اجزاء شخص است؛ یعنی هماهنگی، افکار اعمال و احساسات در ضمن سازگاری میتواند به معنی هماهنگی بین شخص و محیط باشد و اگر هماهنگی کافی بین تواناییهای خود و محیط وجود داشته باشد سازگاری بیشتری وجود خواهد داشت. پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین هوش معنوی با سازگاری اجتماعی دانش آموزان انجام گرفت. لذا از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ روش توصیفی از نوع همبستگی میباشد. جامعه مورد مطالعه پژوهش را دانش آموزان شهر بانه تشکیل داد؛ که ۱۲۰ نفر به شیوه نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. در این پژوهش، برای جمع آوری اطلاعات از هوش معنوی خدایاری، فرد سهرابی و همکاران (۱۳۹۳) و پرسشنامه سازگاری اجتماعی سهرابی و سامانی (۲۰۱۱)، استفاده شد؛ و پایایی آن از طریق از طریق آلفای کرونباخ محاسبه شد به ترتیب ۷۵/۰ و ۷۸/۰ بود و روایی آن از طریق نظرخواهی از اساتید و متخصصان تایید گردید. جهت تجزیه و تحلیل دادهها از آزمونهای آماری از شاخصهای آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار و آمار استنباطی کولموگروف اسمیرونوف، ضریب همبستگی پیرسون) استفاده شد. نتایج نشان داد میزان ضریب همبستگی پیرسون هوش معنوی با سازگاری اجتماعی دانش آموزان (۷۶۴/۳۰) مقدار قوی و مثبت و دارای جهت مستقیم میباشد یعنی با افزایش میزان هوش معنوی و سازگاری اجتماعی دانش آموزان افزایش می یابد و بالعکس.

کلمات کلیدی:

هوش معنوی، سازگاری اجتماعی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1761202>

